

10th December 1954]

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That leave be granted for the introduction of the Malabar Tenancy (Second Amendment) Bill, 1954.'"

The motion was put and carried and the Bill was introduced.

B. Resolutions.

(1) AMENDMENT TO THE MADRAS ESTATES (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARI ACT, 1948, AND THE MADRAS ESTATES LAND (REDUCTION OF RENT) ACT, 1947.

MR. SPEAKER:—"I call upon the hon. Member Sri V. Venugopalakrishnaswamy to move the Resolution standing in his name."

SRI M. KALYANASUNDRAM:—"Sir, the understanding is that the Resolution will be moved by the hon. Member Sri Chockalingam."

MR. SPEAKER:—"But the hon. Member Sri V. Venugopalakrishnaswamy is not in his seat. (Therefore, the Resolution is deemed to have been withdrawn.) If it is to be moved by the hon. Member, Sri Chockalingam, a motion will have to be moved to that effect."

SRI M. KALYANASUNDRAM:—"Sir, I move—

'That under Rule 122 (3), Resolution No. 1, be moved by the hon. Member Sri P. Chockalingam who has given notice of a similar Resolution.'"

SRI S. RAMALINGAM:—"I second the motion, Sir."

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That under Rule 122 (3), Resolution No. 1, be moved by the hon. Member Sri P. Chockalingam who has given notice of a similar Resolution.'"

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER:—"I allot one hour for the discussion of this Resolution. I shall give 10 minutes to the Mover and 5 minutes to the subsequent speakers."

* SRI P. CHOKKALINGAM:—"Sir, I move—

'That this Assembly recommends to the Government that the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, and the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Act, 1947, be amended to the effect that a permanently settled estate shall, for the purposes of the above two Acts, include all the inam lands, within its boundaries.'

"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் இந்தச் சபையின் முன்னால் 12-25 தீர்மானம் ஒன்றை வாசித்து, அதைத் தொடர்ந்து சில வார்த்தைகள் p.m. பேச விரும்புகின்றேன்.

'That this Assembly recommends to the Government that the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, and the Madras Estates

[Sri P. Chokkalingam] [10th December 1954]

Land (Reduction of Rent) Act, 1947, be amended to the effect that a permanently settled estate shall, for the purposes of the above two Acts, include all the inam lands, within its boundaries.'

(The Deputy Speaker in the Chair.)

“இந்தத் தீர்மானத்தைப் பிரேரேரித்துக்கொண்டு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகின்றேன். பிரிட்டிஷ் ஆட்சி இருந்த காலத்திலே 1802-ஆம் வருஷம் சாசுவத நிலவரிச் சட்டம் கொண்டுவந்த காலத்திலும், 1859-69-ல் இனம் செட்டில்மென்ட் இருந்த காலத்திலும், 1908-ல் எஸ்டேட் நிலவரிச் சட்டம் கொண்டுவந்த காலத்திலும், அவர்கள் தங்களுடைய ஆட்சி நிர்வாக வசதிக்காக அப்போது இந்த மைனர் இனம் விஷயங்களைத் தனியே ஒதுக்கி வைத்திருந்தார்கள் என்பதைச் சர்க்கார் அறியும். அதைத் தொடர்ந்து அதற்குப் பின்னால் இந்த சர்க்கார் இப்போதிருக்கக்கூடிய 1947-48-ம் வருஷத்திய நிலவரிக் குறைப்பு, ஜமீந்தாரி ஒழிப்பு—ரயத்வாரி மாற்றம் போன்ற இந்த சட்டங்களினால் முன்னால் இருந்த ஏகாதிபத்திய சர்க்கார் என்னென்ன முறையில் என்னென்ன சௌகரியங்கள் வரி வசூலிப்பதற்கு ஒதுக்கி வைத்திருந்தார்களோ, அதே முறையில்தான் இவர்களும் ஒதுக்கி வந்தார்கள் என்று தெரிகிறது.

“பொதுவாக இனம், மேஜர் ஜமீன் ரயத்துக்களுக்கு எந்தவிதமாக வரிக் குறைப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அந்தச் சௌகரியத்தை இந்த மைனர் இனம் ரயத்துக்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டியது ரொம்ப நியாயம் என்பது யாரும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய விஷயமாகும். அதிலே பாரபட்சம் காட்டுவது இந்திய அரசியல் சட்டத்திற்கே புறம்பானது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இதைச் சர்க்காருக்கும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“சாதாரணமாக எல்லா இடங்களிலும் இந்த மைனர் இனம் விஷயத்தில் பல தகராறுகள் இருந்துகொண்டே இருக்கின்றன. மைனர் இனம் விஷயத்திலே அவர்களுக்கு ஏற்கனவே எல்லா இடங்களிலும் குடிவார பாத்தியதை இருந்துவருவது எல்லோருக்கும் தெரியும். இன்றைக்கு அவர்களுக்கு இந்த உரிமை பல இடங்களில் மறுக்கப்பட்டு வருகிறது. இருந்தாலும் அதே நேரத்தில் அவர்கள் தங்களுடைய மக குலில் ஒரு பகுதியைக் கொடுக்க முடியாதபோய்விட்டால், அவர்களுடைய சொத்துக்கள் ஜப்தி செய்யப்படுகிறது. அது தவிர அவர்களுக்கு உரிமையிருந்தும் அந்த நிலத்தை குத்தகைக்கு அடாவது அடமானத்திற்கு வைப்பதற்காக நினைத்தால் அவ்வாறு செய்வதற்கு முடிவதில்லை. பல மைனர் இனங்களில் இன்று இந்த நிலைமை இருந்துகொண்டு வருகிறது. ஆகவே இன்றைக்கு இந்த முறைப்படிப் பார்த்தால் இவர்களுக்கு குடிவார உரிமை மேலோட்டமாகவே அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இதைத் தவிர சில மைனர் ஜமீன்களில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளின் பேரிலும், தர்மாலயம் அதாவது கோவில் நிலத்தில் பயிரிட்டு வருவோரின் பேரிலும் அவர்களுக்கு இந்த குடிவார உரிமையை ரத்து செய்யவேண்டுமென்று கோரப்பட்டால் பல வியாஜ்ஜியங்கள் தொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எங்கள் ஜில்லாவில்கூட சாதாரணமாக ஊர்க்காடு போன்ற பிரதேசங்களில் இருந்த விவசாயிகளின் குடிவார பாத்தியதையைத் தடுப்பதற்காக பல வியாஜ்ஜியங்கள் தொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்காக பல சந்தர்ப்பங்களில் கனம் முதல் மந்திரி அவர்களுக்கு மகஜர் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. ஊர்க்காடு சம்பந்தப்பட்ட வரையில் பார்த்தால் 1859-69-ம் வருஷ காலத்திலேயே ஜமீன்தார் இனம் நிலங்களுக்கு டைட்டில் உட்பட வாங்கியிருக்கிறார்கள்.

“முன்பெல்லாம் தேவஸ்தானங்களின் நிலங்களுக்கு ஒரு ஏக்கரா விற்கு ரூ. 12, 15, 18 என்று ஒரு வரி விகிதம் நிர்ணயிக்கப்பட்டு அந்த தர்மஸ்தாபனங்களின் செலவிற்காக அரசாங்கத்தாரால் இரண்டாயிரம் ரூபாய் போன்ற ஒரு தொகை வரிக்கு கழிவாகக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. அப்படிப்பட்ட இடங்களில்கூட இன்றைக்கு எப்படியிருக்கிறது என்றால்: ‘அங்குள்ள ஜமீந்தாரர்களுக்கும், ஷே ரயத்துக்களுக்கும் தான் பல சௌகரியங்களைச் செய்யப்

10th December 1954] [Sri P. Chockalingam]

படும் முறையில் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேஜர் இனங்களில் வரி குறைத்ததன் மூலமாக அவர்களுக்குத்தான் அனுசூலம் ஏற்பட்டிருக்கிறதே யொழிய, பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய மைனர் இனம் நிலங்களை வைத்திருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு ஒருவித நன்மையும் ஏற்படவில்லை. அப்பகுதியிலுள்ள மைனர் இனம் குடிவாரதார் நிலங்களுக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கும் வரிவிகிதம் அதிகமாக இருப்பதின் காரணமாக அங்குள்ளவர்கள் ஒரு ஏக்கராவிற்கு ரூ. 150, 200, 250 என்று கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. இவைகளெல்லாம் எவ்வளவு தூரம் குடிகளுக்கு பாதகமானது. இந்த தேவாதாய நிலங்களுக்கு அதிகப்படியாக நிர்ணயிக்கப்பட்ட ரூ. 18 எங்கே? ஏக்கருக்கு ரூ. 250 எங்கே என்று தயவு செய்து சர்க்காரும் மற்றவர்களும் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். இந்த அளவு கொடுக்கக்கூடிய வசதி இந்தக் காலத்தில் விவசாயத்தை நம்பி இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு முடியுமா என்பதை யோசித்துப் பார்த்தால் சர்க்கார் ஓரளவுக்கு நியாயம் செய்வதற்கு முன்வருவார்கள் என்பதை நான் சொல்லமுடியும். அதேபோல் இன்னும் சிக்கம்பட்டியில் மணிமுத்தார்க்கு திட்டத்தில் ஜமீன் ரயத்துவாரி உரிமை பெற்றவர்கள் அந்த நிலங்கள் எடுக்கப்பட்ட பிறகு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்பட்டு பெற்றுமிருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் மைனர் இனமில்லாதவர்களும் அந்த அணைக்கட்டுக்காக கொடுக்கவேண்டும் என்று நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டு அவர்களும் கொடுத்து விட்டார்கள். தங்களுக்கு மைனர் இனம்; குடிவார உரிமை நஷ்ட ஈடு அளிக்கவேண்டுமென்று கூறுகிறபோது அங்கு இருக்கக்கூடிய அதிகாரி என்ன கூறுகிறார்? ஜமீன் ஆட்சேபித்திருக்கிறது, மைனர் இனங்களுக்கு குடிவார உரிமை கிடையாது. ஆகவே தங்களுக்குத்தான் நஷ்ட ஈடு சலுகை கொடுக்கவேண்டுமென்று வாதாடி வருகிறார்கள். கோர்ட் மூலம் தீர்க்கப்படும்வரை யாருக்கும் நஷ்ட ஈடு கொடுக்கமுடியாது என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

12-30
p.m.

“இந்தக் குடிவாரதார் இதுவரை அனுபவித்துவந்த குடிவார உரிமையும் போய், பயிரிடும் சந்தர்ப்பத்தையும் இழந்து நஷ்ட ஈடு வாங்கி அதைக் கொண்டு பிழைக்கலாம் என்ற உரிமையை இழந்து தவிக்கிறார்கள் என்பதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“வேறு மெம்பர்கள் பேச இருப்பதால் அதிகமாக இதைப்பற்றி நான் வற்புறுத்தி விளக்கிச்சொல்ல விரும்பவில்லை.

“ஜமீந்தார்களுக்கு ‘டைட்டில் டீ’ படி தேவாதாய சொத்துக்களுக்கு வரி தள்ளுபடி செய்திருக்கிறார்கள். தர்மச் செலவுக்கென தள்ளுபடி செய்து இருக்கின்ற தொகை இரண்டாயிரத்துக்குப் பதிலாக இப்பொழுது கிட்டத்தட்ட இருபதாயிரம் ரூபாய் வசூலிக்கிறார்கள் என்று அறிகிறேன். தர்மச் செலவு இரண்டாயிரம் ரூபாய் போக உபரியாக இருக்கும் 18 ஆயிரம் ரூபாய் கோவில் கணக்கில் வரவு வைக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை என்றுதான் நான் அறிகிறேன். உபரிப் பணம் எல்லாம் ஜமீந்தார்களுடைய சொந்த உபயோகத்திற்காக போகக்கூடியது என்பதை தார்களுடைய சொந்த உபயோகத்திற்காக போகக்கூடியது என்பதை நஷ்ட ஈடும் சொந்தப் பண்ணை நிலங்கள் என்றும் பெற்றிருக்கின்ற ஜமீந்தார்களுக்கு இந்தச் சலுகை அளிக்கவேண்டுமா? அல்லது விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிற சாதாரணமானவர்களுக்கு இந்தச் சலுகை சாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிற சாதாரணமானவர்களுக்கு இந்தச் சலுகை அளிக்கவேண்டுமா? எது நியாயம் என்று சர்க்காரே பார்த்து முடிவு செய்யவேண்டும். கடவுள் பிரசாரம் செய்துகொண்டுவரும் மந்திரிகள் எது பாபம் எது புண்ணியம் என்று பகுத்தறிந்து பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள எனக்கு உரிமை இருக்கிறதென்று நான் நினைக்கின்றேன். கோடுக்கொள்ள எனக்கு உரிமை இருக்கவேண்டும்? 96 ஏக்கர் தேவாதாய இனமாக யார் சொல்கிறார் அடையவேண்டும்? 96 ஏக்கர் தேவாதாய இனமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலங்களுக்கு 137 பட்டாதார்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த விகிதத்தில் ஒரு நபருக்கு எவ்வளவு ஏக்கர் இருக்கமுடியும். ஏக்கருக்கு ரூ. 250 கொடுக்கவேண்டியிருந்தால் மிச்ச வருமானம் என்ன இருக்கும் என்பதை சர்க்கார் ஆலோசனை செய்து பார்க்கவேண்டும். எந்த

[Sri P. Chokkalingam]

[10th December 1954]

நிலையில் அவர்களுடைய வாழ்க்கை நடக்கமுடியும்? சுதந்திரம் வந்து ஏழாண்டுகள் கடந்தபிறகும் கூட இவர்களுடைய கதி இப்படியிருந்தால், இவர்களுடைய துன்பத்தை சர்க்கார் துடைக்க முன்வரவில்லை என்றால் என்ன பிரயோஜனம்? ஜனங்கள் எப்படி மனப்பூர்வமாக காங்கிரஸ் ஆட்சியில் மனதைச் செலுத்துவார்கள் என்று காங்கிரசில் அக்கறை உள்ளவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இன்றைக்கு நாங்கள் கோருவது எல்லாம் என்ன? சர்க்கார் தரப் பில் நிலச் சீர்த்திருத்தத்தைப்பற்றி சொல்லி வருவதையெல்லாம் கேட்டு வருகிறோம். நாங்களே இதசம்பந்தமாக ஒன்றிரண்டு கூட்டத்திற்குப் பின் னால் ஒரு மசோதா கொண்டுவரப்போகிறோம் என்று அவர்கள் சொன்ன தாகக் கேள்விப்படுகிறேன். இருக்கலாம். ஆனால், இந்த அம்சங்களில் குறைந்தபட்சம் என்ன? இவர்களுக்கும் ‘ரெண்ட் ரிடக்ஷன்’ பிற பகுதியைப் போல் வேண்டும். மற்றப் பகுதிகளில் எவ்வளவு வரிக்குறைப்பு இருக் கிறதோ அல்லது அது போல் title-deed பிறந்த காலத்தில் எந்த அளவு ஏக்கருக்கு வரி தள்ளுபடி நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த நிர்ணயப்படியாயினும் அந்தக் குடியானவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு ஒரு நிர்ணயமான ஏற்பாட்டைச் செய்து, நியாயமான உரிமை அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“நான் மட்டும் இதைக் கூறுகிறேன் என்று யாரும் நினைக்கவேண்டாம். சர்க்கார் தரப்பில் எங்கள் ஜில்லாவிலிருந்து வந்திருக்கக்கூடிய காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினர்களும் இதை ஆதரிக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட தீர்மானங்களை அவர்களும் சர்க்காருக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு இதைக்கொண்டுவருவதில் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபமும் இல்லை. சர்க்கார் தரப்பிலிருந்து இதைக் கொண்டுவருவதற்கு தயங்கு கிறார்கள் என்று அறிகிறேன். எங்கள் பக்கத்தில் உள்ளவர்களும் சர்க்கார் தரப்பில் இருக்கும் அங்கத்தினர்களும் இந்தத் தீர்மானத்தை ஆத ரித்து நிற்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த விஷயத்திலே குறைந்தபட்சம் குடிவார உரிமை ரத்து செய்யாமல் அவர்களுக்கு வரிக்குறைப்பும் பிற இடங்களில் போல் அளிக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு இந்தத் தீர்மானத்தை பிரேரேபிக்கிறேன்.”

12-36
p.m.

* SRI K. T. RAJU:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சொக்கலிங்கம் பிள்ளை கொண்டுவந்த தீர்மானத்தை நான் ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“ஏற்கெனவேயுள்ள ஜமீன் இனம் ஒழிப்புச் சட்டப்படி, மேஜர் இனம் கள்தனர் அந்த சட்டத்திற்கு உட்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. மைனர் இனம் என்ற பேரில் கிட்டத்தட்ட ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட மைனர் இனம் கள் இப்பொழுது நமது ராஜ்யத்தில் இருக்கின்றன. ஆயிரத்திற்கு மேற் பட்ட இந்த மைனர் இனங்களில் ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள், அதிலே குடியானவர்களாக இன்றைக்குப் பயிர் தொழில் செய்கொண்டிருக்கி றார்கள். மைனர் இனம் ஜமீன் இனம் சட்டத்தின்படி உட்படாத கார ணத்தினால், மேஜர் இனமில் இருக்கக்கூடிய குடியானவர்கள் எந்தச் சலுகையைப் பெற்றிருக்கிறார்களோ அந்தச் சலுகைகளை மைனர் இனமி லுள்ள குடியானவர்கள் பெற முடியாமல் இருக்கிறார்கள். ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட மைனர் இனங்கள் இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கிறபடியால், அதில் ஒரு கணிசமான அளவுக்கு குடியானவர்கள் அதில் சம்பந்தப்பட்டு இருக் கிறபடியால், இந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்படவேண்டியது மிக மிக அவசியமானதாகும்.

“பொதுவாக, இன்றைக்கு கோயில் இனங்கள் இருக்கின்றன. சர்க்கார் இந்த மைனர் இனங்களை மேஜர் இனமப்போல் கணக்கெடுத்து சட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்வதன்மூலம் கோயிலுக்குச் செய்யவேண்டிய காரியங்கள் நடைபெறுது என்று கவலைப்படவேண்டியதில்லை. 1908-ம்ஆய் சட்டத் தின்படி இன்றைக்கு சர்க்காரே அந்தக் கோயில்களுக்கு வேண்டிய மானி

10th December 1954] [Sri K. T. Raju]

யங்கள் பெறச்செய்யவேண்டுமென்று சட்டம் கூறுகிறது. எனவே, அந்தச் சட்டப்படி வேண்டிய நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் எடுக்க முடியும். மேஜர் இனமில் இருக்கக்கூடிய குடியானவர்களுக்குக் கிடைத்த சலுகை மைனர் இனமில் உள்ளவர்களுக்கும் கிடைக்கவேண்டும் என்பதுதான் இந்தத் தீர்மானத்தின் நோக்கமாகும். ஆகையால், சர்க்கார் இந்த விஷயத்திலே கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

“மேலும், ஊழிய மான்யம் என்று ஐந்து அல்லது பத்து ஏக்கர் வரையில் சில கிராமங்களில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பிட்ட கோயில்களுக்குச் சில காரியங்களைச் செய்வதற்கு என்று சில மான்யம் சில நபருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் அவர்களுக்கு அதை பட்டா செய்துவிட முடியும். அதன்மூலம் அவர்களும் பாதிக்கப்படமாட்டார்கள். என்றோ ஏற்பட்ட இந்த மான்ய முறையானது பல வருஷங்களுக்குப் பிறகு பல நிலைமைகள் மாற்றமடைந்திருக்கிறபடியால் சட்டத்தில் பல மாற்றங்களைக்கொண்டு வர வேண்டியது மிக அவசியம். இதில் ஆயிரக்கணக்கான குடியானவர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மைனர் இனம் என்ற பெயரால் இன்றைக்கு நமது ராஜ்யத்தில் இருக்கும்படியான இனம்களை மேஜர் இனம்குச் செய்ததுபோல் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து, அங்கிருக்கும் குடியானவர்களுக்கும் நன்மையைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நண்பர் ஸ்ரீ சொக்கலிங்கம் பிள்ளை கொண்டுவந்த தீர்மானத்தை நான் முழுமனதுடன் ஆதரித்து என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.”

* **SRI K. R. SAMBANDAM** :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஸ்ரீ 12-40
சொக்கலிங்கம் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் பிரேரேபீணயை ஆதரித்து p.m.
இந்த மைனர் இனம் சம்பந்தமாக ஒரு சில விஷயங்களை சர்க்காரின் கவனத் திருக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இந்த மாதிரியான மைனர் இனம்கள் எல்லாம் ஜில்லாக்களிலும் இருக்கின்றன. தஞ்சை ஜில்லாவில் பெரிய மடங்களைச் சேர்ந்த நிலங்கள் மைனர் இனமாக இருக்கின்றன. சாதாரணமாக விவசாயிகள் குறிப்பிட்ட அளவு நெல்லைக் கொடுத்து விட்டு நிலத்தை அவர்கள் சாகுபடி செய்துவருகிறார்கள். இந்த மாதிரியான நிலங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அவர்கள் குடும்ப பாரம் பரையாக சாகுபடி செய்து வருகிறார்கள். ஏதாவது கொடுப்பதற்கு தவறினால் உடனே அந்த நிலத்தை தங்களுக்குச் சொந்தமாக்கிக்கொண்டு விடுகிறார்கள். மடங்களில் இந்தமாதிரி விஷயங்கள் அதிகமாக நடக்கின்றன. குறிப்பாக விவசாய சட்டம் வந்தம்கூட தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ள மைனர் இனம் நிலங்களை சாகுபடி செய்யும் விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகையால் இந்த விஷயத்தை மிகவும் அவசர விஷயமாக நினைத்து சர்க்கார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

“வெள்ளைக்காரர்கள் இருந்தபோது மேஜர் இனங்களின் வரியை வசூல் பண்ணுவதற்காக சில நபர்களிடம் விட்டார்கள். ஆனால் இந்த நிலத்தை 50, 60 வருஷங்களாக குடியானவர்கள் பரம்பரையாக இந்த நிலத்திலே சாகுபடி செய்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அப்படி இருந்தும் இந்த நபர் வரையிலும் விவசாயிகளுக்கு பட்டா செய்து கொடுப்பதற்கு கொஞ்ச மேலும் கவனிக்கவில்லை. ஆகையால் அரசாங்கம் இதை உடனடியாக கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது நஷ்ட ஈடு கொடுக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பாரக்கும்போது மைனர் இனம் நிலங்களை ரயத்வாரியாக மாற்றும்போது இவ்வளவு காலமாக சாகுபடி செய்தாலும்கூட அவர்களுக்கு அந்த நிலத்தைச் சொந்தமாக்காமல் மடாதிபதிகளுக்குச் சொந்தமாக்கப்படுமோ என்று நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஒரு நிலத்தை 20 அல்லது 25 வருஷம் நிலம் இல்லாத விவசாயி சாகுபடி செய்து அவர்களுடைய அனுபவத்தில் இருந்தால் அந்த நிலம் அவர்களுக்குச் சொந்தமாக்கப்படுகிறது. இந்த மாதிரி நிலங்களின் குத்தகையை சமயத்திற்குத் தகுந்தாற்போல் அதிக மாக்கிக்கொண்டே போகிறார்கள். அதை நிறுத்துவதற்கு ஒரு விதமான

[Sri K. R. Sambandam]

[10th December 1954]

சட்டமும் இல்லை. ஒரு சில வாரங்களுக்கு முன்பு கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களிடம் ஒரு மகஜர் கொடுத்தேன். அந்த மகஜரில் குறிப்பிட்ட விஷயமும் இந்தமாதிரி இனம் சம்பந்தப்பட்டதுதான். விவசாயிகள் சொந்த நிலம் மாதிரியே பல வருஷங்களாக சாகுபடி செய்துகொண்டு சட்டபூர்வமாக அவர்கள் குத்தகை குறைவாக இருக்கிறது என்று அதை அதிகப்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்கிறார்கள். ரெவின்யூ கோர்ட்டில் கேஸ் போடுகிறார்கள். இதன் வரம்பு எவ்வளவு தூரம் இருக்கிறது என்று தெரியாமல் விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே ஒன்று மைனர் இனம் நிலங்களை யார் யார் சாகுபடி செய்துகொண்டு இருக்கிறார்களோ அந்த நிலத்தை அவர்களுக்கு ஜாரி செய்துகொடுப்பது மட்டுமல்லாமல் அதை ரயத்துவாரியாக மாற்றி அமைக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பெருவாரியான நிலங்கள் இந்த மாதிரியாக இருக்கின்றன. அப்படியிருப்பதால் சாகுபடிக்குக் குத்தகம் விளகிறது. விவசாயிகளுக்கு இதனால் பயமும் ஏற்படுகிறது. ஆகையால் உடனடியாக சர்க்கார் இவைகளை ஜாரி செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இத்தீர்மானத்தை ஆதரிக்கிறேன்.”

12-45
p.m.

*SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR:—“கனம் சபாநாயகர்

அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூற முன் வருகிறேன். அதாவது இந்த இனங்களிலே ஒரு பகுதி இனங்களையும் மட்டும் ஒழித்துவிட்டு மைனர் இனங்களை ஒழிக்காமல் இருப்பதனால் பல கிராமங்களில் ஒரு வரப்பில் ஏற்கெனவே ஏற்படுத்தப்பட்ட சட்டத்தின் மூலம் செளகரியங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அடுத்த வரப்பில் இருக்கும் குடியானவர்களுக்கு ஒருவிதமான செளகரியமும் கிடைக்கவில்லை. அதே சமயத்தில் காலப்போக்கில் சட்டங்கள் மூலமாக குடியானவர்களுக்கு இனம் கிராமங்களில் உரிமைகள் வந்துவிடுமோ என்று அந்த உரிமைகளைப் பரிந்துவிடவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இன்னும் பல காரியங்கள் செய்து வருகிறார்கள். ‘நான் சர்வ சுதந்திரமாக அனுபவித்து வருகின்ற நிலத்தில் புரக்குடி இருந்துவருகிற ராமன் மகன் சோமன்’ என்று எழுதிக் கொடுக்கத் தவறினால் அந்த நிலத்திலிருந்து வெளியேற்ற எத்தனிக்கிறார்கள். எங்கள் ஊர் பக்கத்தில் இருக்கிற மண்ணாக்குடி தாலுகாவில் உள்ள பெருமாள்கோவிலந்தம் என்ற கிராமத்தில் வசிக்கும் பல குடியானவர்கள் திரப்பு கிராமத்தில் கொடுக்கின்ற அளவு குத்தகை வாரம் கொடுக்கவில்லை என்ற காரணத்திற்காக அவர்களை வெளியேற்றுவதற்காக ஹைகோர்ட்டில் வழக்கு தொடரப்பட்டிருக்கிறது. அதுமட்டும் அல்லாமல் அவர்கள் வைத்து அனுபவித்து வந்த புளிய மரங்களிலுள்ள லுளியம் பழங்களை எடுக்கக்கூடாதென்று தடை உத்தரவும் போட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நீண்ட காலமாய் அனுபவிக்கும் குளங்களில் மீன் பிடிக்கிறார்கள் என்று போலீசார் வழக்குத் தொடர்ந்து கோர்ட்டிலும் விசாரணை நடந்துகொண்டு வருகிறது. இதுமாக அனுபவித்துக்கொண்டு இருந்த அந்தக் கிராமங்களுக்கு அக்கிரமம் செய்வதற்கு இப்பொழுது முன் வந்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் விவசாயிகள் உடனடியாகப் பாதுகாக்கப்படாவிட்டால் மிகமிக பாதிக்கப்படுவார்கள். ஆகையால் சர்க்கார் மைனர் இனமை ஏற்கனவேயுள்ள ஜமீன் ஒழிப்புச்சட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவந்து, அவர்களுக்கு உதவி அளிக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. இந்த இனங்களை ஒழிப்பதனால் சிறிய கோவில்களின் தர்மகர்த்தாக்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று நீண்டகாலம். ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டத்திலே நஷ்ட ஈடு கொடுக்க சட்டம் இருப்பதால் கோவில்களுக்கும் தர்மகர்த்தார்களுக்கும் எந்தவிதமான பாதகமும் ஏற்படாது. ஆகவே இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து விவசாயிகளுக்கு உடனடியாக அவர்களுக்கு ரேடி பட்டா வழங்குவதன் மூலம் செளகரியம் செய்யவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.”

12-48
p.m.

SRI S. RAMALINGAM:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எல்லா இனம் நிலங்களையும் சென்னை ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டத்திலும், சென்னை எஸ்டேட்டுகள் வரிக் குறைப்புச் சட்டத்திலும் கொண்டுவர அந்த சட்டங்களைத்

10th December 1954] [SRI S. Ramalingam]

திருத்துமாறு இந்த அசெம்பிளி சர்க்காருக்குச் சிபாரிசு செய்கிறது என்று சொல்லும் தீர்மானத்தை இந்தச் சபையில் ஸ்ரீ சொக்கலிங்கம் அவர்கள் பிரேர்த்திருக்கிறார்கள். மற்ற ஜமீன் பிரதேசங்களிலுள்ள மக்கள் என்னென்ன அனுபவங்களை அனுபவிக்கிறார்களோ அதே மாதிரியாக இந்த இனம் பிரதேசங்களிலுமுள்ள ரயத்துக்களும் அனுபவிக்க வேண்டுமென்ப தற்காகத்தான் இந்தத் திருத்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

“ ஏற்கெனவே இந்த விஷயமாக பல தடவைகள் இந்தச் சபையிலே விவாதங்கள் நடந்தன. சர்க்காரும் அப்பொழுதெல்லாம் இதைப்பற்றி கவனிப்பதாக வாக்குறுதிகள் கொடுத்து வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் சென்ற இரண்டு மூன்று வருஷங்களாக அவர்கள் செய்துகொண்டுவுரும் காரியங்கள் மிகவும் வருத்தத்தையே அளிக்கின்றன.

“ 1952-ம் வருஷத்தில் இந்தச் சபை ஆரம்பித்த உடனேயே சென்னை 12-50
எஸ்டேட்டுகள் வரி குறைப்புச் சட்டத்திற்குத் திருத்தம் கொண்டுவந்தார்கள். p.m.
செட்டில்மென்டு ஆபீசர் இனம் கிராமம் என்று தீர்ப்பு அளித்துவிட்டால் அந்தத் தீர்ப்பை மாற்றுவதற்குச் சர்க்காருக்கு அதிகாரம் கிடையாது. அந்த உத்தரவின் பிரகாரம் வரி குறைப்புச் சட்டம் அமுலில் இருக்கும். தங்களுக்குள்ள உரிமை பரிசீலப்பட்டு போய்விடுகிறதே என்று நினைத்தோ என்னவோ அந்தச் சட்டத்திற்கு சபை முன்பாக ஒரு திருத்த மசோதா கொண்டுவந்தார்கள். அப்பொழுது சபை அந்தப் பிரச்சினையைப் பூராவாகவும் பரிசீலனை செய்து அந்த மசோதாவைக் கொண்டு வரத்தேவையில்லை, 1908-ம் ஆண்டு வருஷச் சட்டத்திலேயே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற விவாக்கியானத்தைத் திருத்தினால் போதும் என்று முடிவு செய்துவிட்டது. அப்பொழுது சர்க்கார் அதை ஒத்துக்கொண்டது. பிறகு மீண்டும் 1953-ம் வருஷத்தில் அதே திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அதற்கும் நாங்கள் பலமான ஆட்சேபங்களை எழுப்பிய காலத்தில் சர்க்கார் தாங்கள் எதற்காக அந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்தார்கள் என்பதற்குத் தக்க காரணம் எதுவுமே கொடுக்கவில்லை. இருந்தாலும்கூட எப்படியாவது இனம் கிராமங்களிலுள்ள குடிவார்க்காரர்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கத்தான் சர்க்கார் விரும்புகிறது, அவர்களது உரிமைகளில் கையை வைக்கக்கூடாது, அந்த இனம் கிராமங்களிலுள்ள குடியானவர்கள் எக்கேடு கெட்டாவது போகட்டும் என்ற முறையில்தான் சர்க்கார் அன்றிலிருந்து இன்றுவரை நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அப்பொழுதெல்லாம் பல திருத்த மசோதாக்கள் வந்தபோது நாங்கள் எதிர்த்தோம். சர்க்கார் அதைக் கைவிட்டிருந்தாலும்கூட தற்போது 1949-ம் ஆண்டிய சென்னை குடிவார்க்காரர், ரயத்துகள் பாதுகாப்பு சட்டத்தை மேலும் திருத்துவதற்கான ஒருமசோதாவை கெஜெட்டில் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். இதுவும் சீக்கிரத்திலேயே சட்டசபையின் பரிசீலனைக்கு வரப்படுமென்று தெரிகிறது. குறிப்பாக செட்டில்மென்டு ஆபீஸர் ஒரு குறிப்பிட்ட கிராமத்தை இனம் கிராமம் என்று தீர்ப்பு அளித்துவிட்டால் அதை ஆட்சேபித்து ரத்து செய்வதற்கு சர்க்காருக்கு அதிகாரம் வேண்டுமென்ற திருத்தம் இப்பொழுது கோரப் படுகிறது. இதற்கு முன்பே இந்த அதிகாரத்தைக் கோரி சர்க்கார் மூன்று முறைகள் வந்தபோது அதைப் பலமாக ஆட்சேபித்து பிறகு அவைகள் ஒத்திவைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மீண்டும் நாலாவது தடவையாக சபையிலே ஒரு பக்கத்தில் மந்திரிமார்கள் நாங்கள் எல்லா இனங்களையும் ஒழித்து விடப்போகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில், அதற்கு நேர் மாறான முறையில் அந்தக் கொள்கைகளுக்கு நேர் விரோதமான மசோதாக்களைக் கொண்டுவருகிறார்கள். ஆகவேதான் நான் இன்றைய தினம் சர்க்காரிடமிருந்து ஒரு திட்டவட்டமான பதிலை எதிர்பாரக்கிறேன். தங்களுடைய உண்மையான கொள்கை என்னவென்பதை சர்க்கார் சபை முன்பு பட்டவர்த்தனமாகச் சொல்லியாகவேண்டும்.

“ 1908-ம் வருஷத்திலேயே எஸ்டேட் லாண்டு அபாலிஷன் ஆக்ட் வந்திருக்கிறது. இருந்தாலும்கூட இன்றைக்கும் நாட்டிலே பலவிதமான இனங்கள் இருந்துகொண்டுதான் இருக்கின்றன. ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டத்

[Sri S. Ramalingam]

[10th December 1954]

தைக்கொண்டு வந்தபோதும் கூட இந்த மைனர் இனங்களை ஒதுக்கிவைத்து விட்டார்கள். ஒரு குறிப்பிட்ட கிராமம் இனம் கிராமம் என்று சர்க்காரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். அந்தக் குறிப்பிட்ட கிராமமும் முழு கிராமமாகவே இருக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் அந்த இனம் ஒழிக்கப்படும் என்று இருக்கிறது.

“நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஒரு குறிப்பிட்ட கிராமத்தையே இனமாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அன்றைக்கு இருந்த நிலைமையே இன்றைக்கும் இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது. அந்த இனம் கிராமத்திலே அப்பொழுது நூறு பேர்கள், ஐம்பது பேர்கள் தான் இருந்திருக்கலாம். ஆனால் இன்றைக்கு அந்த கிராமத்திலே பல பேர்கள் போய் குடியேறி இருக்கலாம். அல்லது அவர்களது வம்சமே பெருகியும் இருக்கலாம். அன்றைக்கு ஒரு மூட்டை நெல் 1 ரூபாய் 1½ ரூபாய் விற்பது என்றால் இன்றைக்கு ஒரு மூட்டை நெல் 20 ரூபாய் விற்கிறது. அந்த இனங்களின் வருமானத்தைக்கொண்டு அவர்கள் ஏதாவது கோயில்களுக்கு சில தர்மங்கள் செய்யும்படி எழுதி வைத்துவிட்டுப் போயிருப்பார்கள். இன்றைக்கு அந்த தர்மம் செய்தது போக அந்த இனத்தார்கள் குடியானவர்களிடமிருந்து சரண்டுகின்ற பணம் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. அன்றைக்கு ஆயிரம் ரூபாய் அவர்களுக்கு வருமானம் வந்துகொண்டிருக்குமேயானால் இப்பொழுது ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் அவர்களுக்கு வருமானம் வந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை எல்லோருமே ஒப்புக்கொள்வார்கள். அந்த இனங்களில் வசித்துக்கொண்டிருக்கிற குடிபடைகள் படுகின்ற கஷ்டம் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. தங்களுக்கு குடிவார பாத்யதைக் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று அவர்கள் பல காலமாகக் கிளர்ச்சி செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அந்தக் கிளர்ச்சி காங்கிரஸ்காரர்களாலேயே பல இடங்களில் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. இதையெல்லாம் உத்தேசித்தே சர்க்கார் ஸ்ரீ பி. சொக்கலிங்கம் பிள்ளை அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் தீர்மானத்தைக் கண்டிப்பாக ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். ஆட்சேபிக்கமாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கையும் எனக்குப் பூர்ணமாக இருக்கிறது. இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருப்பதே ஒரு காங்கிரஸ்காரர்தான். துரதிருஷ்ட வசமாக அவர் இன்றைக்குச் சபைக்கு வரவில்லை. ஆகவே அதை வேறு ஒரு அங்கத்தினர் பிரேரித்திருக்கிறார். அவர்கள் முன்பு கொடுத்திருக்கக் கூடிய வாக்குறுதிகளை சர்க்கார் நினைவு கூர்ந்து மைனர் இனங்களையும் கூட சட்டத்திற்குள் கொண்டு வருவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அதே சமயத்தில் ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரியார் முதல் மந்திரியாக இருந்த காலத்திலே மைனர் இனங்களை ஒழிக்கவேண்டுமென்று நாங்கள் சொன்னபோது அவர் சர்வீஸ் இனங்களையும் கூட ஒழிக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறீர்களா என்று கேட்டார். எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்த வரைக்கும் சர்வீஸ் இனங்களையும் ஒருவிதத்தில் ஒழித்துவிடலாமென்று தான் சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக இன்றையதினம் ஒரு கிராமத்திலே நாவிதர்களுக்கு ஒன்றிரண்டு ஏக்கரா நிலத்தை அவர்கள் நாவிதத் தொழிலை கிராமத்தில் செய்துகொண்டு வரவேண்டுமென்பதற்காக விட்டிருக்கலாம். அதைப்போல சலவைத் தொழிலாளி ஒருவருக்கு அவர் அந்தத் தொழிலை கிராமத்தில் செய்து வரவேண்டுமென்பதற்காக இனம் அளித்திருக்கலாம். அவர்களுக்கே அந்த நிலங்களைப் பட்டா செய்து கொடுத்துவிட்டால் அந்த மாதிரியான சர்வீஸ் இனங்களையும் கூட ஒழித்துவிடலாமென்று தான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். புறம்போக்கு நிலங்களை நிலமற்ற ஏழை விவசாயிகளுக்கு கொடுப்பது போல அவர்கள் பல பல காலமாக கிராமத்திலே செய்துகொண்டு வரும் தொழிலுக்காக கொடுக்கப்பட்ட மானியத்தை அவர்களுக்கே பட்டா செய்து கொடுத்துவிடவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மேலும் ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரியார் ஒருவரத்தை எழுப்பினார். அதாவது தற்போது ஒரு பள்ளிக்கூடத்திற்கு அந்தப் பள்ளிக் கூடம் நடந்துகொண்டு வரவேண்டுமென்பதற்காக 50 ஏக்கர நிலம் இது

10th December 1954]

[Sri S. Ramalingam]

மாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று வைத்துக்கொள்வோம். இனாம்களை ஒழிப்பதன்மூலம் அந்த இனமை ஒழித்துவிட்டால் அந்தப் பள்ளிக்கூடம் எப்படி நடக்கும் என்று அவர் கேட்டார். எங்களுடைய நோக்கம் பள்ளிக்கூடத்திற்கு இடையூறு செய்யவேண்டுமென்பது அல்ல.

“ எஸ்டேட் வரிக்குறைப்புச் சட்டம் ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டம் இவைகள் அமுலுக்கு வரும்போது அதனால் நஷ்டம் அடையக் கூடிய ஜமீன்தாரர்களுக்கு சர்க்கார் நஷ்ட ஈடு கொடுக்கவேண்டுமென்று எப்படிச் சொல்லுகிறதோ அதேமாதிரியே இந்தமாதிரியான இனாம்களை ஒழிக்கும்போது அந்த இனாம்கள் எந்த ஸ்தாபனங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருந்ததோ அந்த ஸ்தாபனங்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுத்துவிடலாமென்று நான் சர்க்காருக்கு யோசனை கூறவிரும்புகிறேன். அதோடு எஸ்டேட் அபாலிஷன் ஆக்ட் பிரகாரம், ஜமீன்தாரர்களுக்கு எவ்வளவு நஷ்ட ஈடு கொடுத்துவிட்டு அவைகளை எடுத்துக் கொள்ளுகிறோமோ அதைவிடக் கொஞ்சம் அதிகமாக வேண்டுமானாலும் இந்தமாதிரியாக தர்மஸ்தாபனங்களுக்கு எழுதிவைக்கப்பட்டிருக்கும் இனாம்களை ஒழிக்கும்போது அந்தந்த தர்ம ஸ்தாபனங்களுக்கு நஷ்டஈடு கொடுக்கலாம்.

“ ஆனால் இனாம்களை ஒழிப்பது அல்ல சர்க்காரின் நோக்கம். இனாம்தாரர்களினால் குடியானவர்கள் மிகப் பெரிய அளவில் சுரண்டப்படுவதற்குப் பாதுகாப்பாக இருப்பது ஒன்றே அவர்களது கொள்கையைப் போல இருக்கிறது. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் நிறைய இனம் கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அதிலும் பண்டாரசநதினர்களுக்கு மிக அதிக இனம் கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அவர்கள் அந்த இனம் கிராமங்களிலுள்ள ஏழை எளிய விவசாயிகளைச் சொல்லமுடியாத அளவு துன்பப்படுத்திச் சரண்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது எல்லா அமைச்சர்களுக்கும் தெரியும். எனக்கு முன்பு பேசிய நன்பர்கள் எல்லாம் அது சம்பந்தமாக நன்கு எடுத்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு தஞ்சாவூரில் மாத்திரம் நிலங்கள் இல்லை. பல லட்சக்கணக்கான நிலங்கள் மதுரை, ராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி போன்ற இடங்களில் இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களெல்லாம் ஹிந்துமதப் பிரசாரத்திற்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்லலாம். அம்மாதிரிப் பத்திரங்கள் இருக்கின்றனவோ இல்லையோ தெரியவில்லை. ஆனால் என்ன நடக்கிறது? தெய்வத்திற்காக எழுதி வைக்கப்பட்டிருக்கிறதாகச் சொல்லும் அந்த நிலங்களின் வருமானத்தைக்கொண்டு அந்த தெய்வங்களுக்கே அடுக்காத பல பல கொடுமைகளைப் புரிந்து வருகிறார்கள். எந்தக் காரியங்களைச் செய்வதென்று மென்று ஹிந்துமதம் விதிக்கிறதோ அந்தக் காரியங்களுக்கு நேர்மாறான பல காரியங்களைச் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். அவைகள் எல்லாம் என்னென்ன என்று சொல்லத் தேவையில்லை. எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் அது தெரியுமாதலால் அது அவசியமும் இல்லாமல் ஒன்றே நினைக்கிறேன். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற இனம் கிராமங்களிலுள்ள விவசாயிகள், குடியானவர்கள் ஆகியோரின் உரிமைகள் நசுக்கப்படாமலிருக்க வேண்டுமென்றால் உடனடியாக அந்த இனாம்களை எல்லாம் ஒழித்தாகவேண்டும்.

“ அதோடு ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டத்தினால் பல ஜமீன்கள் ஒழிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பல கிராமங்களில் குடியிருப்புப் பாத்யதையும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதே சமயத்தில் அந்த கிராமங்களுக்குப் பக்கத்திலுள்ள சின்னச் சின்ன இனம் கிராமங்களிலுள்ள குடியானவர்களுக்கு எந்த விதமான உரிமையும் கொடுக்கப்படவில்லை. 1908-ம் வருஷத்திய சட்டத்தின் வியாக்யானப்படி named இனாம்கள் தான் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன.

“ ஆகவே தான் சர்வீஸ் இனாம்களைத் தவிர பாக்கியுள்ள எல்லா இனாம்களையும் ஒழிக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் சென்னை ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டத்தையும் சென்னை எஸ்டேட்டுகள் வரிக்குறைப்புச் சட்டத்தையும் உடனடியாகத் திருத்தவேண்டுமென்று நாங்கள் விரும்புகிறோம்.

[Sri S. Ramalingam]

[10th December 1954]

ஆகவே சபைமுன்புள்ள தீர்மானத்தை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER:—“The House will now adjourn for lunch and meet again at 3 p.m.”

The House then rose for lunch.

(After lunch—3 p.m.)

DEPUTY SPEAKER:—“Is any hon. Member willing to speak on this subject, or shall I call the Hon. Minister to reply to the discussion?”

3-08
p.m.

* SRI P. SELVARAJ :—கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று இந்தச் சபையின் முன்னிருப்பது இனம் சம்பந்தப்பட்டது. இந்த இனமானது வெகுதூரங்களுக்கு முன் நம்முடைய ராஜாக்களாலும், ஆளும் சர்க்காராலும் கொடுக்கப்பட்டவைகளையாகும். இப்பொழுதும் இந்த இனத்தாரர்கள் அந்த நிலங்களிலெல்லாம் தங்களுக்கு குடிவார பாத்தியதை, மேல்வார பாத்தியதை ஆகிய இரண்டும் உண்டென்று சொல்லிக் கொண்டு ஏழைக் குடியானவர்களை அலட்டிக்கொண்டும், அதற்கு உடன் பாலிட்டால் தங்களுக்கு அந்த நிலங்களைச் சொந்தமாக ஆக்கிக்கொண்டும் வருகிறார்கள். இந்த இனமானது பண்டைக்காலத்தில் ஏற்பட்டது என்றாலும், நடைமுறையில் நம்முடைய முற்போக்கான சமுதாயத்திற்கு உகந்ததாக இல்லை. எப்படி நம் நாட்டில் இடைக்காலத்தில் ஜமீந்தார்கள் ஒரு மத்தியஸ்தரைப் போல் இருந்துகொண்டு வரி வசூலித்துக் கொண்டு வந்தார்களோ, அதே மாதிரியாக இந்த இனத்தாரர்களும் இப்பொழுதும் வரி வசூலித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆதிகாலத்தில் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நிலங்களுக்கெல்லாம் சொற்பத் தீர்வையாக இருந்து வந்தது. அந்தத் தீர்வையை முன்னால் தானியங்களின் மூலமாகவோ மற்றபடி வேறு வகைகளிலோ கொடுக்கப்படலாம் என்றிருந்தது. இப்பொழுது பண்டங்களின் மூலமாக கொடுக்க வேண்டுமென்று சிலர் மாற்றியிருப்பதால், தீர்வை பன்மடங்கு அதிகரித்திருப்பதினால் அவர்கள் வரிச் சுமையால் அழுக்கப்பட்டுக் கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த இனமே லேயே free settlement என்ற ஒரு வகை இருக்கிறது. இந்த free settlement சம்பந்தப்பட்ட வரையில் இந்த எஸ்டேட் செடில் மென்ட் ஆக்டில் சேர்க்கப்படாதபடியால் சர்க்கார் இதை எடுத்துக் கொள்ள முடியாத நிலைமையில் இருந்து விட்டது. ஆனால் இப்பொழுது இதுபற்றிய ஒரு பிரச்சனையை, சிக்கலைத் தீர்த்து விடுவதற்காக சர்க்கார் யோசனை செய்து கொண்டிருக்கிறது என்ற ஒரு வதந்தி இருந்துகொண்டு வருகிறது. அதற்கு நம்முடைய கான்ஸ்டிடியூஷன் சட்டத்தின் ஷரத்து சிலவற்றை மாற்ற வேண்டியிருப்பதாலும், அதை மாற்றுவதில் சில ஆலோசனைகளை சட்ட ஆலோசகர்களைக் கொண்டு ஆலோசித்துக் கொண்டு இருப்பதினாலும் அந்தக் காரியத்தை சீக்கிரமே சர்க்கார் செய்து முடிப்பார்கள் என்று நம்ப இடமிருக்கிறது. அதை அமுலாக்கிவிட்டால் பல ஏழை மக்களுக்கு நன்மை கிடைக்கும். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய முற்போக்கு சமுதாயத்தில் நிலமெல்லாம் மக்களுக்குச் சேர வேண்டியது. இந்த இருவார உரிமைகளும் வைத்திருப்பதினால் எந்தக் காலத்திலும் இனம் வைத்திருப்பவர்களுடைய சமுதாயத்திற்கும், மக்களுக்குமிடையே ஒருவித கஷ்டம் இருந்துகொண்டே இருக்கும். அதனால் விவசாயிகள் உறுதியாக பாதிக்கப்படுவார்கள். மேலும் வரிச்சுமையினால் நசுக்கப்பட்டு இன்னல்படுவார்கள். ஆகவே சர்க்கார் அவர்களுடைய இந்தக் குறைகளை இல்லாமல் கவனித்து, சீக்கிரமே இனம் ஒழிப்பை செயலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும். இந்த இனம் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதின் மூலமாக

10th December 1954] [Sri P. Selvaraj]

விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்படும் என்பதை இந்தச் சபையின் முன்பாக தெரிவித்துக்கொள்வதோடு, அதை அமுலாக்க வழிசெய்யும்படியும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :— 3-10 p.m.
“ Mr. Deputy Speaker, this is an important subject. It has been engaging the attention of both the Government and the people of this State for a long time. I should think that this question of abolition of zamindaris or intermediaries was first taken up by the Madras Government. The Madras Government may very well claim to be the first or at least one of the first to have tackled this problem most successfully. After the Madras Legislature passed this legislation in 1948 abolishing zamindaris, a number of Ministers from other States have come to our State to find out how we have implemented and worked this legislation. For instance, the other day, the Revenue Minister from West Bengal came and stayed here for two days, studied our Abolition Act and went to certain areas in the mufassal and saw for himself how the survey and settlement operations were going on. Similarly, the Revenue Minister from Orissa came here, studied how this Act has been working here and went back. From many other States also, we are getting letters how we were tackling this problem. Therefore, it will be clearly seen that we have taken up this question in right earnest and are solving it to the extent possible.

“ There is a difficulty which we have to face. It is a ‘ definition ’ in the Abolition Act which we have to consider. That Act applies to estates which are defined there. Only certain estates or inams come under the category of definition of ‘ estate ’ to which alone the Act applies. There are other estates and inams which do not come under the definition and so the Act could not be applied in their cases. Now the question is, how to bring in legislation so as to bring all the estates and inams under the purview of this beneficial piece of legislation. Sir, a step was taken in the year 1936 to enlarge the list of estates as defined in the Act of 1908. Certain inams which were not estates originally were made estates under the 1936 Amendment Act. But it stopped there. Though some of those inams were thus made estates under the 1936 Act, they were not given the advantage of the Abolition Act. Now the question to be considered is whether the 1936 inams which have been declared as estates and which do not at the present time come under the purview of the Abolition Act, should be made to come under its purview. This matter is engaging the serious attention of the Government. But the difficulty is this. When we abolished the zamindaris under the 1948 Act, we were obliged to pay compensation to intermediaries or zamindars who were dispensed with. This resulted in our having to pay a colossal amount. We have to provide for this according to the Constitution and this we have done and we are paying them according to our undertaking. According to our

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [10th December 1954]

Constitution, if we are to abolish the inams which come under the purview of the 1936 Act, we are strictly bound to pay compensation. On a rough estimate, which has been calculated, this amount runs to crores of rupees. I think it comes to the order of Rs. 20 to 22 crores. As I said, this is only a rough estimate.

“ Apart from those 1936 inams, there are other inams called ‘ minor inams ’ which are not inams comprising whole villages, but portions of a village comprising a few acres in a village. Even then, they are inams. The question is whether we have to take those inams also. According to the present Resolution, those inams also are to be included, and taken into account. Even in respect of the 1936 inams, I have given a staggering amount that we may have to pay as compensation. If we are to take the other inams also, then we may have to pay a still larger amount. The Government intend bringing legislation to abolish inams. Whether it relates to the 1936 inams alone or the other inams also is a different question. But the question of bringing more inams under the purview of the Abolition Act, is a very serious matter and has to be considered from all aspects, viz., from the point of view of payment of compensation and also from the point of view of bringing forward a careful legislation and so on.

“ When we consider this question, we have to consider another aspect. There are certain inams where the *melwaram* and *kudivaram* rights are well-defined and there is no difficulty about them. But, there are also inams where it is doubtful whether the *melwaram* right alone vests in the inam-holder and the *kudivaram* right with the ryot. In practice we find that in such cases where the inamdar has been vigorously exercising his right of *kudivaram* also, there is no difficulty. There are certain cases in which the inamdar's right to both *melwaram* and *kudivaram* is not so explicit as to warrant his enjoyment of both the rights. In such cases, the ryots have been contending that the inamdars were having those rights only nominally and in actual practice they have been enjoying the *kudivaram* right as the ryots in the adjoining zamindari areas and that they must be considered to be ryots owning ryoti lands. But, this contention of the ryots has been disputed in many cases. The High Court has given a certain decision and the matter has also been taken up before the Supreme Court and its decision on certain aspects of the matter is pending. Apart from all that I may tell hon. Members that there is a move in Parliament to amend certain Articles of the Constitution. If amended, it will help us to a large extent in tackling this problem. I, therefore, think it would be wise for us to wait till then because if that comes about, our task will be made much easier and there will be justice done to all parties. Otherwise, we will find it very difficult to bring in necessary legislation and implement it. That is why Government are taking time to bring in this legislation. Already Government have taken steps to gather the necessary material for drafting a Bill for the abolition of some of these

10th December 1954] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

inams mainly the 1936 inams which themselves are about 3,000 or so in number and which will cover many inams. The consideration that is still pending is about the question of compensation that will have to be paid on materials available here and the resources available with the Government and also about the outcome of certain legislation pending with the Central Government.

“ Sir, the hon. Member Sri Ramalingam complained that though the Government brought in an amending Bill to the Estates Land Act twice or thrice and then dropped it because there was certain opposition to that Bill, it still persisted in bringing it again in some form or another and was trying to impose the legislation which was more in favour of the inam-holder or the landholder and not in favour of the tenant. That is entirely wrong. The Government are interfering in order to benefit the ryot and not the inamdar. Let me quote one or two instances. Now the Settlement officer gives a decision on the question whether a particular land in a particular village is a ryoti land or communal land or a threshing floor or some such thing. Suppose the Officer says: ‘ No, no, it is not a communal land or a land which could be used as a threshing floor by the public but it is land to which the landlord is entitled ’. In such a case only the Government want to appeal to the Tribunal saying: ‘ No, no, it ought not to be treated as a private land; but it is communal land and we have ample evidence to prove it and so on ’. The time now allowed is unlimited. It may be one year, two years or even three years. The Tribunal can still take cognizance of such an appeal. By the amendment now proposed, Government want to restrict it to a particular time say in the case of the Government, one year and in the case of the private party six months. The reason why this amendment has been necessitated is this. In the Act it is said that any person can appeal. Though the definition of the word ‘ any person ’ may include any individual, corporation or any body of persons it cannot include Government because Government is not a person. That is why Government want to alter those words so that Government can also have the right to appeal.

“ Again, Sir, in the matter of giving compensation, the Settlement Officer may decide that a particular tenure is an inam and not a zamin. Now if he decides that it is an inam, the basis on which the compensation has to be calculated will be to the advantage of the inamdar. But in the case of the zamin, it will not be so much to the advantage of the land-holder. Because the calculation is less in the case of the zamin and more in the case of the inam. Supposing the Officer decides wrongly that it is an inam and not a zamin. Government want to take power to appeal that it is a zamin and not an inam. By this Government would be saving money for the public exchequer. It is for this purpose that Government want to amend the Act and not with a view to pamper the inamdar. (Interruption.) Well, Sir, I can understand the difficulty of the hon. Member because even a lawyer

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [10th December 1954]

finds it difficult to understand all the implications of that Act, even very prominent and eminent lawyers have confessed that they find it difficult to understand all the implications of the Estates Land Act. (Interruption.) It is very intricate and we have to work it carefully. That is the trouble. (Interruption.) I admit that it is an ill-drafted Act. That is why it requires so many amendments and I do not know when it will end, the question of amending it again and again. It may probably end when the Act ends. Till then we have to put up with it. Being an ill-drafted Act, we will work it as best as possible, as properly as possible.

“ Then, Sir, I have already stated the position why other inams which are not estates, though declared estates do not come under the classification of estates, and why they have not been taken for abolition purposes as estates. As regards the 1936 inams, the Rent Reduction Act is applied to them. It is not applicable to small minor inams, that is portions of a village. More or less we are agreed, I mean the hon. Members opposite and the Government that we must bring in legislation to hook in more inams under the perview of the Act. The object of both is common. There is no difficulty about the object. But the difficulty is in respect of accepting this Resolution as it is framed. I will explain how it is difficult to accept the Resolution as it is framed. The Resolution runs like this :

‘ That this Assembly recommends to the Government that the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, and the Madras Estates Land Reduction of Rent Act, 1947, be amended to the effect that a permanently settled estate shall, for the purposes of the above two Acts, include all the inam lands, within its boundaries.’

It is very vaguely worded. What are the inams that are to come under this resolution? For this vagueness, I do not blame either the Mover of the Resolution or other hon. Members who supported the resolution because the inspiration to move such a resolution came from Tirunelveli, from the President of the Ryots' Association. He printed certain things and sent them on to hon. Members, with the request to move a resolution on those lines. Hon. Members have adopted those things. That resolution might be all right for being passed on a public platform and other places. But when a resolution is moved on the floor of the Assembly like this, the resolution should be precise, it should not be vague. It must be capable of being implemented. As it is, ‘ inam lands ’ mentioned in the Resolution may mean anything which is in the nature of an inam land. Therefore, I am not able to accept the Resolution as it is worded. But I may say that I accept substantially the principle and the object behind the resolution, namely, that the other inams which are outside the perview of the Abolition Act should also be taken into account and as early as possible necessary legislation should be brought to apply the Abolition Act to those inams.

10th December 1954] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

“ As I have already stated, the matter is engaging the attention of the Government very closely. We are examining all aspects of the matter—compensation and the exact definition of the word ‘ Estate ’ and whether it should be paraphrased or made clear—in order to bring in all these inams. It is only these things which are halting our steps in this direction. Otherwise, we are substantially in agreement with the objects of the Resolution before this House. I think the hon. Member will be satisfied that the Government are not indifferent in this matter. On the other hand, the Government are very vigilant and want to bring in legislation for that purpose. But we want to do it according to the Constitution and according to certain principles we have in view and in a way which could be implemented. That is the difficulty with the Government. Of course, I accept in principle that other inams also should not be left outside the purview of the Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act. With the assurance that we shall bring in the necessary legislation as early as possible, I request the hon. Member to kindly withdraw his Resolution.”

3-30
p.m.

DEPUTY SPEAKER :—“ Is the hon. Member withdrawing his Resolution or pressing it? ”

SRI VENUGOPALAKRISHNASAMY :—“ I am pressing it.”

DEPUTY SPEAKER :—“ The question is—

‘ This Assembly recommends to the Government that the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, and the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Act, 1947, be amended to the effect that a permanently settled estate shall, for the purposes of the above two Acts, include all the inam lands, within its boundaries.’ ”

The Resolution was lost.

(2) GRANT OF PATTAS TO LANDLESS PEASANTS FOR LANDS
UNAUTHORIZEDLY CULTIVATED.

SRI A. RATNAM :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I beg to move the resolution that stands in my name, viz.—

‘ This Assembly recommends to the Government to grant to landless peasants pattas for any lands which they may have unauthorizedly cultivated and for which penal assessment (sivaoijama) may have been levied from them.’ ”

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR :—“ I second the Resolution, Sir.”